

बापदादाको आशा – सम्पूर्ण र सम्पन्न बन

आज विशेष दूरदेशवासी दूरदेश निवासी बच्चाहरूसँग मिल्नको लागि आउनु भएको छ। त्यति टाढाबाट मिल्नको लागि आउनु भएको छ। त्यति टाढाबाट कुन लगनले आउनुहुन्छ? बापदादाले बच्चाहरूको लगनलाई जान्नु भएको छ। एकातर्फ दिलको मिलनको लगन छ। अर्कोतर्फ बाबासँग मिल्नको लागि धैर्य पनि धारण गरेका छन् त्यसैले धैर्यको फल विशेष रूपले दिनको लागि आउनु भएको छ। विशेष मिल्नको लागि आउनु भएको छ। सबै डबल विदेशी बच्चाहरूको स्नेहको संकल्प, दिलदेखि मिलनको उमंग हर समय बापदादाले देखिरहनु हुन्छ र सुनिरहनु हुन्छ। दूर बसेर पनि स्नेहको कारणले समीप हुनुहुन्छ। बापदादाले हरपल देख्नुहुन्छ– कसरी रातभर जागरण गरेर बच्चाहरूले दृष्टि र भाइब्रेशनले स्नेह र शक्ति लिन्छन्। आज विशेष मुरली चलाउन आएको छैन। मुरलीहरू त धेरै सुन्यौं– अब त बापदादाले यो वर्ष विशेष प्रत्यक्ष स्वरूप, बापदादाको स्नेहको प्रमाण स्वरूप सम्पूर्ण र सम्पन्न बन्नको लागि समीपता स्वरूप, श्रेष्ठ संकल्प, श्रेष्ठ बोली, श्रेष्ठ कर्म, श्रेष्ठ सम्बन्ध र सम्पर्क यस्तो श्रेष्ठ स्वरूप देख्न चाहनुहुन्छ। जुन सुनेका छौं, त्यो सुनेको र स्वरूप बनेको– यसमा समानता देख्न चाहनुहुन्छ। यथार्थ परिवर्तनको श्रेष्ठ समारोह देख्न चाहनुहुन्छ। यो वर्षमा सिल्वर, गोल्डन जुबली त मनायौं र मनाउँछौं पनि तर बापदादाले सच्चा बेदाग, अमूल्य हीराको हार बनाउन चाहनुहुन्छ। यस्ता एक-एक हीरा अमूल्य र चम्किरहेका होउन् जुन त्यसको प्रकाश र शक्तिको प्रभाव हृदयसम्म होइन्, बेहदसम्म जाओस्। बापदादाले बच्चाहरूको हृदको संकल्प, हृदको बोली, हृदका सेवाहरू, हृदको सम्बन्ध धेरै समयदेखि देखिरहनु भएको छ तर अहिले बेहदका बाबा हुनुहुन्छ– बेहदको सेवाको आवश्यकता छ। त्यसको अगाडि यो दीपकको उज्यालोले मात्र के हुन्छ? अब लाइट हाउस, माइट हाउस बन्नु छ। बेहदमा दृष्टि राख। बेहदको दृष्टि बनोस् तब सृष्टि परिवर्तन हुनेछ। सृष्टि परिवर्तनको यति विशाल कार्य थोरै समयमा सम्पन्न गर्नु छ। त्यसैले गति र विधि पनि बेहदको र तीव्र हुनुपर्छ।

तिम्रो वृत्तिले देश-विदेशको वायुमण्डलमा यस्तो एउटा आवाज गुञ्जियोस्– बेहदका मालिक विश्वका मालिक, बेहद राज्य अधिकारी, बेहदका सच्चा सेवाधारी हाम्रा देव आत्माहरू आइपुगेका छन्। अब यस्तो बेहदको एउटै आवाज देश-विदेशमा गुञ्जियोस्। तब सम्पूर्णता र समाप्ति समीप अनुभव हुनेछ। बुझ्यौं? अच्छा!

चारैतिरका श्रेष्ठ भावना, श्रेष्ठ कामना पूर्ण गर्ने, फरिश्ता सो देवता आत्माहरूलाई, सदा उच्च स्थितिमा स्थित रहने लाइट हाउस, माइट हाउस विशेष आत्माहरूलाई, बापदादाको सूक्ष्म इशारालाई बुझ्ने विशाल बुद्धि बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमनिङ्ग, नमस्ते।

देश-विदेशका सबै बच्चाहरू प्रति बापदादाले सन्देशको रूपमा याद-प्यार दिनु भयो

चारैतिरका स्नेही सहयोगी र शक्तिशाली बच्चाहरूको भिन्न-भिन्न लहरहरूका पत्र देखेर बापदादा स्नेहको सागरमा समाहित हुनुभएको छ। सबैका भिन्न-भिन्न लहरहरू आ-आफ्नो उमंग-उत्साह अनुसार श्रेष्ठ छन् र बापदादा ती लहरहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। उमंग पनि धेरै राम्रो छ र योजनाहरू पनि धेरै राम्रा छन्। अब प्राक्टिकलको नम्बर बापदादाबाट लिनु छ र भविष्य खातामा जम्मा गर्नु छ। यस समयमा बापदादाले हरेक बच्चाको प्राक्टिकल कोर्सको नम्बर टिपिरहनु भएको छ। अनि यो वर्ष विशेष प्राक्टिकल कोर्स र प्राक्टिकल फोर्सको थप नम्बर लिने वर्ष हो त्यसैले जुन इशारा समय प्रति समय मिलेका छन्, ती इशाराहरूलाई हरेकले स्वयं प्रति सम्झेर प्राक्टिकलमा ल्यायौं भने पहिलो नम्बर लिन सक्नेछौं। विदेशका वा देशका बच्चाहरू जसलाई दूर बसेर पनि समीप स्नेहको सदा अनुभव हुन्छ र सदा उमंग रहन्छ– केही गरेर देखाऔं, यो गरौं– यसरी गरौं... यस्तो उमंग छ। अब बेहदको सेवाको सबूत बनेर त्यो उमंगलाई प्राक्टिकलमा ल्याउने विशेष मौका छ त्यसको लागि उड्तीकलाको रेस गर्नु छ। यादमा, सेवामा, दिव्य गुणमूर्त बन्नमा र साथसाथै ज्ञान स्वरूप बनेर ज्ञान चर्चा गर्नेमा, चारै विषयमा उड्ती कलाको रेसमा नम्बर विशेष लिन यो वर्ष मौका छ। यस्तो विशेष मौकालाई लिनु छ। नयाँ अनुभव गर्नु छ। नवीनता मन पर्छ नि? त्यसैले यो नवीनता गरेर नम्बर लिन सक्छौं। अहिले यो वर्षमा

एक्स्ट्रा रेसको एक्स्ट्रा नम्बर छ। समय थप मिलेको छ। पुरुषार्थ अनुसार प्रारब्ध त सदा हुन्छ नै। तर यो वर्ष विशेष एक्स्ट्रा नम्बरको छ त्यसैले खुब उड्तीकलाको अनुभवी बनेर अगाडि बढ्दै अरूलाई पनि अगाडि बढाउनु छ। बाबाले सबै बच्चाहरूको गलामा अँगालोको माला पहिराउनुहुन्छ। मन विशाल बनायो भने साकारमा पुग्ने पनि सहज हुनेछ। जहाँ मन हुन्छ त्यहाँ धन पनि आइहाल्छ। मनले धनलाई कतै न कतैबाट ल्याउँछ त्यसैले मन छ तर धन छैन भनेको बापदाँदाले मान्नुहुन्न। मन भएकाहरूलाई कुनै न कुनै प्रकारले टचिङ्ग हुन्छ र पुग्छ पनि। मेहनतको पैसा होस्, मेहनतको धन होस् पदमगुणा लाभ दिन्छ। याद गर्दै कमाएको हुन्छ नि। त्यसैले यादको खातामा जम्मा हुन्छ र पुग्छ पनि। अच्छा- सबैले आ-आफ्नो नाम र विशेषताले अँगालोको माला सहित याद-प्यार स्वीकार गर्नु।

सिल्वर जुबलीमा आएका टिचर बहिनीहरू प्रति अव्यक्त महावाक्य

१) सबैले सिल्वर जुबली मनायो! बन्नु त सत्ययुगी हो, सिल्वर त बन्ने होइन नि! सत्ययुगी बन्नको लागि यो वर्षमा कुन योजना बनाएका छौ? सेवाको योजना त बनाउँछौ तर स्व परिवर्तन र बेहदको परिवर्तन, त्यसको लागि के योजना बनाएका छौ? यो त आ-आफ्नो स्थानको योजना बनाएका हौ- यस्तो गर्छौ भनेर। तर आदि निमित्त भएकोले बेहदका योजना बनाउनेवाला हौ। यस्तो बुद्धिमा आउँछ- हामीले यो सारा विश्वको कल्याण गर्नु छ, यस्तो ख्याल आउँछ? अथवा सम्झन्छौ- यो त जसको काम हो उसैले जानोस्! कहिलेकाहीँ बेहदको ख्याल आउँछ वा आफ्नै स्थानको मात्र ख्याल रहन्छ? नाम नै हो विश्व कल्याणकारी, फलानो स्थानको कल्याणकारी त भनिँदैन। त्यसैले बेहद सेवाको के संकल्प चल्छ? बेहदको मालिक बन्नु छ नि। जिल्लाको मालिक बन्ने त होइन। सेवाधारी निमित्त आत्माहरूमा जब यो लहर पैदा हुन्छ तब त्यो लहर अरूमा पनि पैदा हुनेछ। यदि तिमीहरूमा यस्तो लहर आउँदैन भने अरूमा पनि आउन सक्दैन। त्यसैले सदा आफूलाई बेहदको अधिकारी सम्झेर बेहदको योजना बनाउनु छ। पहिलो मुख्य कुरा हो- कुनै पनि प्रकारको हदको बन्धनमा बाँधिएको त छैन! बन्धनमुक्त नै बेहदको सेवामा सफल हुन्छन्। यहाँ नै यो प्रत्यक्ष हुँदै गइरहेको छ र भइरहेछ। त्यसैले यो वर्षमा के विशेषता देखाउँछौ? दृढ संकल्प त हरेक वर्ष गर्छौ। जहिले पनि कुनै पनि त्यस्तो मौका आउँदा दृढ संकल्प गर्छौ र गराउँछौ पनि। त्यसैले दृढ संकल्प गर्नु पनि साधारण भएको छ। भन्नमा दृढ संकल्प आउँछ तर हुन्छ साधारण संकल्प। यदि दृढ हुँदो हो त अर्को पटक दोहोर्‍याउन नपर्नु पर्ने। दृढ संकल्प यो शब्द पनि साधारण भएको छ। अहिले पनि कुनै काम गर्न पर्यो भने यतिकै भनिदिन्छन्- हो, दृढ संकल्प गर्छौ। तर यस्तो कुनै नयाँ साधन निकाल जसबाट सोचाइ र गराइ समान होस्। योजना र यथार्थ दुवै साथै होस्। योजना त धेरै छन् तर यथार्थमा समस्याहरू पनि आउँछन्, मेहनत पनि लाग्छ, सामना पनि गर्नु पर्छ- यस्तो त हुन्छ र भइरहन्छ। तर लक्ष्य छ भने यथार्थमा सदा अगाडि बढिरहने छौ। अब कुनै यस्तो योजना बनाऊ जसमा कुनै नवीनता देखियोस्। हरेक वर्ष यसरी जम्मा त हुन्छौ र भन्छौ, जस्तो थियो त्यस्तै नै छ। एक अर्कालाई पनि त्यस्तै देख्छौ। मनले जति चाहेको हो त्यति हुँदैन। त्यो कसरी हुन्छ त? त्यसको लागि जसले आँट गर्छ त्यही अर्जनु हो। एउटा मात्र पनि निमित्त बन्यो भने अरूमा पनि उमंग उत्साह आउँछ। त्यसैले यति सबै जम्मा भएका छौ भने यस्तो कुनै योजना बनाऊ। थ्योरीको पनि परीक्षा हुन्छ प्राक्टिकलको पनि हुन्छ। यो त हो नै, जो सुरुबाट निमित्त बनेका छन् तिनीहरूको भाग्य त श्रेष्ठ छ। अब नयाँ के गर्नु छ?

यसको लागि विशेष ध्यान दिनु पर्ने छ- हर कर्म गर्नु भन्दा पहिला यो लक्ष्य राख- म स्वयं सम्पन्न बनेर नमुना बन्नेछु। फेरि हुन जान्छ के? संगठनको फाइदा पनि छ र नोकसान पनि छ। संगठनमा एक अर्कालाई देखेर ढिलासुस्ती पनि आउँछ र संगठनमा एक अर्कालाई देखेर उमंग-उत्साह पनि आउँछ, दुवै हुन्छ। त्यसैले संगठनलाई हेर्नु हुँदैन। अहिले यो चलन भएको छ- यसले पनि गर्छ, त्यसले पनि गर्छ त्यसैले मैले पनि गर्छ- के फरक पर्छ। यस्तो त भइरहन्छ। यो हो संगठन हेरेर हुने नोकसान। संगठनबाट श्रेष्ठ बन्नको लागि सहयोग लिनु, त्यो अलग चीज हो। यदि यो लक्ष्य रहन्छ- मैले गर्नु छ। मैले गरेर बल्ल अरूलाई गराउनु छ। तब उमंग-उत्साह रहन्छ गर्नेमा पनि, गराउनेमा पनि। त्यसैले बारम्बार यो लक्ष्यलाई अगाडि राख्नु छ। यदि केवल लक्ष्य मात्र राख्यौ भने त्यो हराउन सक्छ। त्यो व्यावहारिक हुँदैन। त्यसैले लक्ष्यलाई समय प्रति समय जगाइराख्नु पर्छ। लक्ष्य र लक्षणलाई पनि बारम्बार मिलाएर चल्नु छ, तब शक्तिशाली हुनेछौ। नत्र साधारण हुन जान्छ। अहिले यो वर्ष हरेकले यही सम्झनु छ- म स्वयं सिम्पल र स्याम्पल बन्नु छ। यो सेवाको प्रवृत्तिले वृद्धि त प्राप्त गराउँछ नै तर यो प्रवृत्ति उन्नतिमा विघ्न रूप भने बन्छ भने त्यसलाई सेवा भनिँदैन। छन

त धेरै ठूलो समूह छ। जब त्यति सानो एटम बमले पनि कमाल गरेर देखाउन सक्छ भने यति आत्मिक बमहरूले के गर्न सक्दैनौं! मञ्चमा आउनेहरू त तिमीहरू हौं नि! गोल्डन जुबलीवाला त भए नै ब्याकबोन तर प्राक्टिकलमा मञ्चमा आउने त तिमीहरू हौं। अब यस्तो केही गरेर देखाऊ। जसरी गोल्डन जुबलीका निमित्त आत्माहरूको स्नेहको संगठनले देखायो। त्यो स्नेहको संगठनले प्रत्यक्ष देखायो— सेवाको वृद्धि र सेवामा सफलता। त्यसैगरी यस्तो संगठन बनाऊ जुन किल्लाको रूपमा होस्। जसरी गोल्डन जुबलीका निमित्त दादीहरू जति पनि छन्, तिनीहरूले जब स्नेह र संगठनको शक्तिको प्रत्यक्षफल देखाए भने तिमीहरूले पनि प्रत्यक्षफल देखाउनु छ। त्यसैले एक अर्कासँग समीप आउनको लागि समान पनि बन्नु पर्ने हुन्छ। संस्कार भिन्न-भिन्न त छ र रहन्छ पनि। अब जगदम्बालाई हेर र ब्रह्मालाई हेर— संस्कार भिन्न-भिन्न नै रहेको थियो। अहिले पनि जति पनि दीदी दादीहरू छन्, संस्कार एउटै त छैन तर संस्कार मिलाउनु पर्ने हुन्छ र यही हुन्छ स्नेहको सबूत। यस्तो नसोच— संस्कार मिल्यो भने संगठन हुन्छ, यो होइन। संस्कार मिलाउनाले संगठन मजबुत बन्छ। यो पनि अवश्य हुनेछ। सेवा एउटै हुन्छ तर निमित्त बन्नु, निमित्त भावमा चलनु— यही विशेषता हो। यहाँ नै त हद निकाल्ने हो नि। यसको लागि सोच्यौं नि— अब सबैलाई परिवर्तन गरौं भनेर। एउटा सेन्टरको अर्को सेन्टरमा जान पर्छ। सबै तयार छौं? आदेश निस्कियो भने तिमीहरू त तयार छौं नि! सरुवा गर्नमा फाइदा पनि छ। यस वर्षमा यो नयाँ कुरा गरौं न त। नष्टोमोहा त हुनु नै पर्छ। जब त्यागी तपस्वी बनिसक्यौं भने यो त के हो र? त्याग नै भाग्य हो। त्यसैले भाग्यको अगाडि यो के त्याग हो र? अफर गर्नेहरूलाई आफरीन (स्याबासी) त मिल्छ नै। त्यसैले सबै बहादुर छौं! सरुवा अर्थात् सरुवा। जसलाई पनि गर्न सकिन्छ। हिम्मत छ भने यो कुनै ठूलो कुरा होइन। त्यसोभए यो वर्षमा यो नवीनता गर्नु छ। मन पर्यो नि! जसले सदा तयार रहने पाठ सुरुदेखि पढेका छन्, तिनीहरूमा यसको लागि पनि भित्र-भित्रै बल भरिएको हुन्छ। कुनै पनि आज्ञा पालन गर्ने बल स्वतः नै मिल्छ त्यसैले सदा आज्ञाकारी बन्ने बल मिलेको अवस्था हुन्छ। सदा श्रेष्ठ भाग्य छ र भाग्यको कारणले सहयोग प्राप्त भइरहने छ। बुझ्यौं!

२) सेवाले वर्तमान र भविष्य दुवैलाई श्रेष्ठ बनाउँछ। सेवाको बल कम छैन। याद र सेवा दुवैको सन्तुलन हुनुपर्छ। तब सेवाले उन्नतिको अनुभव गराउँछ। यादमा सेवा गर्ने स्वाभाविक होस्। ब्राह्मण जीवनको स्वभाव के हो? यादमा रहनु। ब्राह्मण जन्म लिनु अर्थात् यादको बन्धनमा बाँधिनु। जसरी ती ब्राह्मणहरूले जीवनमा कुनै न कुनै निशानी राखेका हुन्छन्। त्यस्तै यो ब्राह्मण जीवनको निशानी हो याद। यादमा रहने स्वभाव होस् त्यसैले याद अलग्गै गर्छु, सेवा अलग्गै गर्छु— यस्तो होइन। दुवै साथसाथ होस्। यति समय कहाँ छ र, याद अलग्गै र सेवा अलग्गै होस्। त्यसैले याद र सेवा सदा साथ हुनु नै छ। यसैमा नै अनुभवी पनि बन्छौं, सफलता पनि प्राप्त गर्छौं। अच्छा।

वरदान:-

कर्मको गतिलाई जानेर गति- सदगतिको फैसला गर्ने मास्टर दुःख हर्ता सुख कर्ता भव

अझै पनि आफ्नो जीवनको कहानी हेर्न र सुनाउनमा व्यस्त नरहनु। हरेकको कर्मको गतिलाई जानेर गति र सदगति दिने फैसला गर। मास्टर दुःख हर्ता सुख कर्ताको पार्ट खेल्नु छ। आफ्ना रचनाको दुःख अशान्तिको समस्यालाई समाप्त गर, तिनीहरूलाई महादान र वरदान देऊ। स्वयंले सुविधा नलेऊ, अब त दाता बनेर दिनु छ। यदि सुविधाको आधारमा स्वयंको उन्नति वा सेवामा अल्पकालको लागि सफलता प्राप्त हुन्छ भने पनि आज महान बन्छौं, भोलि महानताको प्यासी आत्मा बन्ने छौं।

स्लोगन:-

अनुभूति नहुनु युद्धको अवस्था हो, योगी बन योद्धा होइन।